

Resolució 423/2021, de 13 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 791/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Fruitós de Bages

Informació reclamada: Accés a un expedient disciplinari.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Aquesta regulació específica del dret d'accés dels regidors i regidores a la informació de la seva corporació, més avantatjosa i potent que el règim general d'accés regulat a l'LTAIPBG, respon al fet que el dret a la informació dels representants polítics s'ha consolidat per la jurisprudència del Tribunal Constitucional com un dret associat indissolublement i indestriablement al dret fonamental a la representació política, de manera que l'entorpiment en el dret d'accés s'equipara a l'obstaculització al pacífic exercici de la seva funció, i troba un contrapès adequat amb la previsió del deure de confidencialitat, que els impediria fer una difusió pública de la informació a la què accedeixen en exercici de les seves funcions, si amb ella es perjudiquen els interessos de l'ens locals o de tercers (article 164.6 TRLMRLC). D'acord amb l'exposat, els únics límits aplicables al dret d'accés a la informació dels electes són els previstos per l'article 164.3 TRLMRLC, i per tant, l'aplicació al cas de l'article 21.1.b LTAIPBG per justificar la desestimació de l'accés a la informació d'un electe local no resulta adequada a dret, sens perjudici de què, en haver clos la investigació, aquest límit ja hauria perdut la finalitat de protecció que el justifica.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Personal. Sancions. Expedient disciplinari. Reclamació contra desestimació. Investigació i sanció d'infraccions. Règim especial d'accés. Dret a l'honor i a la intimitat. Trasllet. Mediació sense acord.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 30 de novembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 791/2020, presentada per un electe de l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages contra el mateix ajuntament, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 d'octubre de 2020 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages accés a l'expedient 1475/2020.
3. El 2 de novembre de 2020 l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages resol desestimar la sol·licitud presentada el dia 27 d'octubre en virtut de l'article 21.1.b) LTAIPBG que estableix la possibilitat de limitar l'accés a informació que pugui afectar la investigació o la sanció d'infraccions penals,

administratives o disciplinàries. La resolució municipal indica que l'expedient sol·licitat estaria en tràmit i que l'accés per part del regidor reclamant a la informació sol·licitada podria afectar la investigació en curs. Per aquest motiu la resolució es pronuncia en el sentit següent: "Fruit de l'anterior, es considera que l'accés de forma indiscriminada a l'expedient 1475/2020 per part del regidor ha de ser denegat, mentre l'expedient no estigui conclòs".

4. El 10 de novembre de 2020 la persona reclamant presenta davant l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages un recurs de reposició contra Resolució de 2 de novembre per la què es desestima la seva sol·licitud. El recurs de reposició interposat qüestiona la fonamentació jurídica emprada per la resolució municipal a l'hora de denegar l'accés sol·licitat i defensa, amb base al règim jurídic aplicable als electes municipals, el seu dret a accedir a la informació sol·licitada.
5. El 30 de novembre de 2020 l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages desestima el recurs de reposició presentat per la persona reclamant novament invocant l'article 21.1.b. LTAIPBG com a fonament per a denegar l'accés a la informació sol·licitada.
6. La Reclamació presentada el dia 30 de novembre de 2020 es fonamenta en què l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages estaria vulnerant el seu dret, com a càrrec electe, d'accés als expedients municipals.
7. El 3 de desembre la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
8. El 7 de desembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'Ajuntament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
9. El 23 de desembre de 2020 l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages fa arribar a la GAIP el seu informe en relació amb la Reclamació 791/2020, en què defensa la denegació de l'accés en virtut de l'article 21.1.b LTAIPBG. L'informe municipal posa de manifest que la informació sol·licitada pot afectar els drets o interessos d'una tercera persona.
10. El 23 de desembre de 2020 la GAIP trasllada l'informe a la persona reclamant.

11. El 29 de desembre de 2020 la GAIP requereix a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages que traslladi la Reclamació a la tercera persona afectada per la informació sol·licitada concedint un termini de 10 dies per a formular al·legacions i a que n'informi a la Comissió, acte seguit, aportant-ne la documentació acreditativa.
12. El dia 11 de gener de 2021 l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages acredita haver traslladat la Reclamació 791/2020 a la tercera persona afectada que hauria accedit aquest mateix dia a la notificació.
13. El dia 12 de gener la GAIP sol·licita a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages que informi a la tercera persona afectada de la futura celebració de la sessió de mediació als efectes que pugui expressar la seva voluntat de participar-hi i el dia 18 de gener de 2021 l'Ajuntament n'acredita la notificació a la tercera persona afectada.
14. El dia 5 de març de 2021 es celebra la primera sessió de mediació. Al moment de la convocatòria, la tercera persona afectada no ha formulat al·legacions envers la Reclamació 791/2020 ni ha expressat la seva voluntat de participar en la sessió de mediació. Durant el transcurs de la sessió de mediació les parts no van assolir un acord. Tanmateix, la representació de l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages no ha arribat a signar l'acta que recull les manifestacions fetes durant els transcurso de la mediació i que recull la impossibilitat d'assolir un acord entre les parts, motiu pel qual, el dia 3 de maig de 2021 el mediador certifica la impossibilitat d'assolir l'acord de mediació, notificant-ho a les parts i comunicant la continuïtat dels procediments seguint la tramitació ordinària amb resolució de la Comissió.
15. El dia 8 de març de 2021 la GAIP sol·licita a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages que li faciliti una còpia de l'expedient 1475/2020 que és objecte de la Reclamació 791/2020, per tal de poder-lo avaluar tenint en compte que l'Ajuntament hauria manifestat, durant la sessió de mediació, que aquest expedient hauria finalitzat. L'11 de març de 2021 l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages facilita a la GAIP la còpia de l'expedient sol·licitat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014.

Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats

d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Mediació sense acord

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

L'article 37 RGAIP disposa que la funció de mediador correspon a un membre de la GAIP, que pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de les parts, o quan consideri que no és possible assolir un acord entre les parts (article 35.5 RGAIP) i en aquest cas, el tancament d'aquest procediment s'ha de comunicar a totes les parts, de forma autònoma o quan se'ls informa de l'inici del procediment de resolució, d'acord amb l'article 46 RGAIP.

Finalment, l'article 34.1 bis RGAIP disposa que quan l'accés reclamat afecti a terceres persones, hagin estat prèviament part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin manifestar si estan d'acord amb seguir el procediment de mediació demanat per la persona reclamant, o al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que per a aquesta finalitat, les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació dels tercers i en el trasllat material, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió.

Els antecedents palesen que aquesta Comissió ha traslladat a la tercera persona afectada per l'accés la reclamació i l'ha convidat a participar en el procediment de mediació, sense haver-ne obtingut resposta. Igualment, posen de manifest que les parts no han assolit un acord de mediació, negant-se una d'elles a signar l'acta, motiu pel qual la GAIP ha constatat formalment la impossibilitat d'èxit de la mediació, i és procedent que la Comissió passi a pronunciar-se sobre la discrepància jurídica entre les parts, i resolgui sobre el fons la reclamació.

3. Límit a l'accés a la informació relatiu a la investigació d'infraccions administratives

L'accés a l'expedient disciplinari contra una agent de la Policia Local és desestimat per l'Ajuntament amb base a l'article 21.1.b LTAIPBG, relatiu a la investigació o sanció d'infraccions administratives. D'entrada, cal dir que, segons es desprèn del fonament jurídic primer, els límits recollits a l'LTAIPBG no són d'aplicació a aquest cas, ja que els electes locals tenen un règim jurídic especial d'accés regulat en l'article 164 TRLMRLC, que és d'aplicació preferent d'acord amb la disposició addicional primera.2 LTAIPBG, de manera que no els és d'aplicació la relació de límits de l'LTAIPBG, sinó el catàleg de límits previstos a la regulació de règim local, molt més reduït, i la sol·licitud només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

Aquesta regulació específica del dret d'accés dels regidors i regidores a la informació de la seva corporació, més avantatjosa i potent que el règim general d'accés regulat a l'LTAIPBG, respon al fet que el dret a la informació dels representants polítics s'ha consolidat per la jurisprudència del Tribunal Constitucional com un dret associat indissolublement i indestriablement al dret fonamental a la representació política, de manera que l'entorpiment en el dret d'accés s'equipara a l'obstaculització al pacífic exercici de la seva funció, i troba un contrapès adequat amb la previsió del deure de confidencialitat, que els impediria fer una difusió pública de la informació a la què accedeixen en exercici de les seves funcions, si amb ella es perjudiquen els interessos de l'ens locals o de tercers (article 164.6 TRLMRLC).

D'acord amb l'exposat, els únics límits aplicables al dret d'accés a la informació dels electes són els previstos per l'article 164.3 TRLMRLC, i per tant, l'aplicació al cas de l'article 21.1.b LTAIPBG per justificar la desestimació de l'accés a la informació d'un electe local no resulta adequada a dret, sens perjudici de què, en haver clos la investigació, aquest límit ja hauria perdut la finalitat de protecció que el justifica.

Quant als límits propis del règim especial d'accés de la persona regidora reclamant, de l'examen de l'expedient en resulta que cap d'ells pot ser aplicat, ja que l'expedient disciplinari no conté informació que afecti el dret a la intimitat de la persona afectada (la infracció i les al·legacions es circumscriuen a l'exercici de les funcions professionals, i no desvetllen cap situació ni circumstància de l'esfera de la intimitat), ni de l'accés a la informació se'n deriva tampoc una infracció al dret a l'honor, ja que la persona reclamant hi accediria sota el deure de confidencialitat i sense poder fer-ne pública difusió. En tot cas, la sol·licitud va ser traslladada a la persona afectada, sense que hagi participat en aquest procediment.

D'acord amb l'exposat, correspon estimar la reclamació i declarar el dret a accedir a l'expedient disciplinari sol·licitat per la persona reclamant, sota el deure de confidencialitat que li imposa l'article 164.6 TRLMRLC.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de maig de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 791/2020 i declarar el dret de la persona reclamant, en tant que regidora membre de la pròpia Corporació local, a l'expedient disciplinari sol·licitat, sota el deure de confidencialitat que li imposa l'article 164.6 TRLMRLC.

2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Fruitós de Bages a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 791/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.